

Những bài văn mẫu Phân tích bài “Lời tiễn dặn” Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Phân tích bài “Lời tiễn dặn” Ngữ Văn lớp 10 mẫu 1

Từ lâu đề tài về tình yêu đôi lứa đã trở thành nguồn cảm hứng bất tận cho nhiều tác giả sáng tác được nên nhiều tác phẩm hay. Tiễn Dặn người yêu cũng là một trong số đó, tác phẩm nổi bật về phong cách sáng tác truyện thơ kết hợp rất nổi tiếng của dân tộc Thái. Những trắc trở trong tình yêu, trong hôn nhân đôi khi như thử thách nằm trên con đường dài dẫn đến hạnh phúc, mà chính những con người trong cuộc mới cảm nhận hết, đặc biệt tâm trạng từ phía người con trai- về chủ động trong một cuộc tình mang đầy sâu sắc, da diết, được miêu tả rõ qua đoạn trích lời tiễn dặn.

Truyện thơ của các dân tộc chính là một câu chuyện dài kể qua lời thơ, phản ánh cho ta hiểu được nhiều phong tục tập quán, cũng như lối suy nghĩ, tình cảm của người đồng bào thiểu số. Tiễn dặn người yêu, được dịch cụ thể thành 1846 câu thơ, rất nổi tiếng, kể lại câu chuyện tình yêu- hôn nhân qua lời của 2 nhân vật chính, trong câu chuyện có nhiều diễn biến tương ứng như mỗi quãng đường thẳng trảm trong tình yêu của họ bao gồm cả những khát vọng hạnh phúc, nỗi đớn đau khi tình yêu bị chia lìa và cuộc đấu tranh kiên trì, quyết liệt của hai người để bảo vệ tình yêu, ta phải đặt mình vào trong tác phẩm một cách chân thành mới mong hiểu được biết cảm thông được với những biểu hiện mong ngóng người yêu, cử chỉ ân cần, âu yếm và lời thề nguyện son sắt giữ trọn tình yêu của chàng trai, nó nằm trong đoạn trích Lời tiễn dặn, được lược bớt, gói gọn, tiêu biểu cho nội dung trên ở phần đọc thêm, sách giáo khoa ngữ văn lớp 10 tập 1. Đoạn trích này đặc biệt hoàn toàn là lời của chàng trai, cùng tâm trạng đau đớn trên đường tiễn cô gái về nhà chồng, phải chứng kiến cảnh cô bị chính người chồng đánh đập, hình ảnh cô gái hiện lên gián tiếp trong lời nói chân thành của anh.

Khi đọc ngay từ đầu hình ảnh quay chậm miêu tả hị qua lời anh rõ nét, luôn trong trạng thái níu kéo cho thời gian dài ra, cố trì hoãn những bước đi về nhà người chồng mà chị không hề muốn sống chung, mỗi chữ, chân bước đi mà đầu “còn ngoảnh lại” mắt còn “ngoái trông anh”, chân bước càng xa thì lòng càng đau đớn, mỗi cảnh rừng nàng qua đều biểu hiện sự tha thiết nhớ người yêu cũ, muốn gặp.

Em tới rừng ớt ngắt lá ớt ngồi chờ,

Tới rừng cà ngắt lá cà ngồi đợi,

Tới rừng lá ngón ngóng trông.

Các từ ngữ được dùng với độ dày đặc, lặp đi lặp lại như biểu hiện tính đau khổ, nỗi lòng nhớ thương của cô gái, mãi mong người yêu nhưng chẳng thấy anh.

Rồi anh cũng tới, sau bao nỗ lực của cô gái, vì họ hiểu nhau, vì họ như hẹn ước với nhau:

Anh tới nơi, em bẻ lá xanh em ngồi;

Được nhủ đôi câu, anh mới đành lòng quay lại,

Được dặn đôi lời, anh yêu em mới chịu quay đi.

Lúc tiễn đưa này, anh – người đàn ông dân tộc Thái ấy, cử chỉ thân mật, tình cảm tuyệt vời, trước người con gái mình yêu, hoàn cảnh éo le hiện tại, anh cũng như chị, cũng muốn níu kéo thời gian giây phút ngắn ngủi được ở bên chị, Anh đòi hỏi với mong muốn tha thiết phải được dặn chị đôi lời mới chịu quay gót, phải dặn dù chẳng được nói chuyện nhiều như lúc xưa kia nhưng vì anh luôn cảm thấy chị hiểu mình, tin tưởng nhau tuyệt đối như ngày nào nên dù có dặn đôi câu cũng đã yên lòng quay gót đi.

Ngôn ngữ xưng hô trong dân ca Thái và trong tiễn dặn người yêu sao mà ngọt ngào, mở đầu đoạn trích Anh gọi chị là “người đẹp anh yêu”, đến lúc gặp được chị là một câu tự xưng “anh yêu của em” khẳng định tình yêu trong Anh vẫn nồng nàn, thắm thiết.

Phong tục của người Thái cũng lại vang lên đầy tính tình cảm, được nhắc đến trong hoàn cảnh này như sự suy nghĩ sâu xa cho tương lai hai đứa, đến một ngày mà viễn cảnh ấy u ám - là cái ngày một trong hai người chết đi:

Xin hãy cho anh kê vóc mảnh,

Quán quanh vai ủ lầy hương người,

Cho mai sau lửa xác đượm hơi,

Một lát bên em thay lời tiễn dặn !

Dù nhận thức hoàn cảnh hiện tại không hề chấp nhận, cho phép được hành động thân mật táo bạo của anh với chị, nhưng anh vẫn bất chấp, nhất mực, luôn muốn “kê vóc mảnh” gọi ra được sự mảnh mai, nhưng đầy kiêu sa, đẹp tuyệt của người con gái Thái muốn tìm về cái sự thủy chung đâu có gì là sai, anh suy nghĩ không lấy được nhau, có nghĩa không có ai thân yêu suốt cả cuộc đời nhưng vì có hơi

hương da thịt người yêu ngay lúc này, mà khi chết xác sẽ cháy đượm, vong hồn được siêu thoát, không còn là kẻ cô đơn.

Tình cảm của người con trai ấy thật cao cả, đáng quý, không những chỉ yêu mình chị, còn dành cả tình yêu luôn cả đứa con riêng của cô gái. Vì hoàn cảnh éo le, nàng phải chấp nhận tình cảm, cũng như đứa con mà tạo thành bởi một cuộc tình không có cảm xúc, lạnh nhạt với người chồng hiện tại. Anh vẫn bao dung, trân trọng cô, anh nựng đứa con của người yêu như chính đứa con ruột của mình.

Con nhỏ hãy đưa anh ấm,

Bé xinh hãy đưa anh bông,

Cho anh bế con dòng, đừng ngượng,

Nựng con rồng, con phượng, đừng buồn.

Tiếng nựng kia dù chân thành nhưng làm sao có thể tránh sự đau lòng, ai oán, khi tình yêu đến mà không được cùng nhau đi đến cuối cuộc đời, không được cùng nhau xây dựng một gia đình hạnh phúc, những đàn con thơ. Vậy nên chàng đã thốt ra lời thề nguyện chan chứa tình cảm, đầy sự quyết tâm về tình yêu sự sắt đá của cả hai người:

“Đôi ta yêu nhau, đợi tới tháng Năm lau nỏ,

Đợi mùa nước đỏ cá về, Đợi mùa chim tăng ló gọi hè.

Không lấy được nhau mùa hạ, ta sẽ lấy nhau mùa đông,

Không lấy được nhau thời trẻ, ta sẽ lấy nhau khi góa bụa về già”.

Đây cũng như là ý chính chủ đạo bao bọc của bài thơ, ý thơ hay dào cảm xúc. Có Thời gian cụ thể, bằng cả sự chân thành, tứ thơ bay bổng, lay động mà chân thật, gắn với hai mùa đầu và cuối trong một năm cũng tương tự như là đời người, dù không thể trọn vẹn tình yêu nơi tuổi thanh xuân trẻ trung, nồng nhiệt kia, nhưng tình yêu thì sẽ chẳng bao giờ là muộn để tiếp nối lại, để tạo nên gia đình hạnh phúc của hai người, dù có khi đến tàn phai theo năm tháng họ đều đã về già nhưng sự chờ đợi nhau dù bao nhiêu lâu” tháng năm lau nỏ”, “nước đỏ cá về”, “chim tăng ló gọi hè”, tình yêu trong sáng ấy không bao giờ bị dập tắt như chính lời thề nguyện ngày nào.

Sự thủy chung son sắt trong tình yêu còn được thể hiện qua đoạn hai những ngày mà chàng trai còn lưu lại ở nhà chồng cô. Là người chứng kiến cảnh người chồng mới đánh đập, hành hạ cô ngã lăn quay bên cối gạo, khi cô trở thành một người khác luôn vì muốn sống trọn với lời thề nguyện cùng chàng, cô đã hóa mình thành một con người sống phản kháng không cam lòng với sự sắp đặt, giả bộ làm những việc để nhà chồng chán ngấy, ghét kinh mình, rồi cô cũng phải lâm vào cái tình cảnh quen thuộc bị đối xử thậm tệ không khác gì người ở cho nhà chồng, chàng trai ấy hiểu hết, đồng cảm, an ủi, chăm sóc cô trong giây phút cô tuyệt vọng nhất.

“Dậy đi em, dậy đi em ơi!

Dậy rũ áo kéo bỏ,

Dậy phui áo kéo lăm!

Đầu bù anh chải cho,

Tóc rối đưa anh búi hộ!

Anh chặt tre về đốt gióng đầu,

Chặt tre dày, anh hun gióng giữa,

Lam ống thuốc này em uống khỏi đau.

Anh vực cô dậy không chỉ về thể xác, còn về cả tinh thần, giúp cô có ý chí, nghị lực để sống tiếp quãng đường khó khăn này, còn cho nàng hiểu và nhớ rằng dù có chuyện gì xảy ra chàng vẫn luôn bên cạnh ủng hộ, cùng nàng vượt qua mọi chuyện.

“Tơ rối đôi ta cùng gỡ

Tơ vò ta vuốt lại quay guồng”

Quay lại guồng gỗ tốt cán thôn,

Về với người ta thương thương cũ.”

Đoạn thơ này kể tiếp bằng những hình ảnh bi thương- cái chết nhưng một lần nữa khẳng định lại cái quyết tâm kia, lòng dạ, ý chí của anh và cô đầy sự đồng lòng, sự sống mạnh mẽ vực lại tình yêu, không chấp nhận thực tại:

“Chết ba năm hình còn treo đó;

Chết thành sông, vực nước uống mát lòng,

Chết thành đất, mọc dây trầu xanh thắm,

Chết thành bèo, ta trôi nổi ao chung,

Chết thành muôi, ta múc xuống cùng bát,

Chết thành hôn, chung một mái, song song."

Cái sự trân trọng tình yêu chính là cái kết đẹp nhất cho bức tranh này, bằng sự sử dụng phương pháp so sánh dù đơn giản nhưng có sự chọn lọc kĩ càng, biểu hiện đa dạng, nói lên được biết bao nhiêu phong tục, bản sắc văn hóa, thiên nhiên hữu tình của người Thái

Đôi ta yêu nhau, tình Lú – Ủa mặm nồng,

Lời đã trao thương không lạc mất;

Như bán trầu ngoài chợ,

Như thu lúa muôn bông.

Lòng ta thương nhau trăm lớp nghìn trùng,

Bền chắc như vàng, như đá.

Toàn bộ đoạn trích có sự sử dụng thành thạo nhiều yếu tố nghệ thuật hấp dẫn, phương pháp diễn tả trùng điệp, lối kể chuyện xen lẫn tả thơ cuốn hút. Tạo nên sự cân đối nhịp nhàng, hài hòa về nhạc điệu bộc lộ được sự ân cần, tận tình của người con trai dành cho người yêu xứng đáng, trọn vẹn, hành động xót xa, ân cần, đầy thương cảm, vang mãi trong ta lời thề nguyện tình yêu.

Quả đúng vậy, kết thúc câu chuyện chính là một cái kết rất dân gian, rất có hậu, họ cùng nhau vượt qua số phận khắc nghiệt, đoàn tụ lại, làm lại cuộc đời mới có nhau dù khi cả hai đã không còn trẻ trung, chàng trai đã giữ đúng lời hứa với cô gái ngày nào, bằng chính lòng chân thành, lòng chung thủy, sự cao thượng. Sự trong sáng, chân chính của họ đã làm cho chúng ta một lần nữa tin rằng luôn có sự kì diệu trong cuộc sống này.

Tâm hồn, tập tục hôn nhân của người Thái xưa có thể nói được phản ánh phần nào qua những câu tiền dặn, cũng vì lí do hoàn cảnh khó, cha mẹ đặt đâu con ngồi đấy là nguyên nhân đầu tiên dẫn đến bao nhiêu sự chia ly, bi đát, đau thương của vô

và các cuộc tình đẹp như thơ. Lời tiễn dặn cũng mang ý nghĩa sâu xa là sự tố cáo lên những cổ hủ, tập quán lạc hậu của người dân, đã làm họ dần mất dần đi sự tự do trong tình yêu, mất tính phản kháng. Vậy nên mỗi chàng trai, cô gái có được những cái khát vọng mạnh mẽ giải phóng trong tình yêu, bất chấp ngăn cản như hai nhân vật chính trong Tiễn Dặn Người Yêu thật là đáng để chúng ta phải học tập, ngưỡng mộ, đồng cảm.

Văn mẫu lớp 10 Phân tích bài “Lời tiễn dặn” mẫu 2

"Tôi với em cuộc tình hai lối rẽ
Như sao trời chỉ soi sáng đêm đen".

Tình yêu là những gì thiêng liêng nhất, đẹp nhất của cuộc sống này mà loài người may mắn được tạo hóa ban tặng. Bởi nó là thứ vô giá, nên không phải ai cũng dễ dàng có được. Trong xã hội phong kiến, bao người khao khát có được tình yêu, chỉ mong mỗi một điều giản đơn rằng được ở cạnh người mình yêu, để rồi đối mặt với hiện thực là không thể. Những con người ấy chỉ biết âm thầm quan sát, dõi theo bước chân của người yêu và luôn cố gắng vượt qua mọi trắc trở để giành lại hạnh phúc của mình. Đó cũng chính là chủ đề và nội dung chính của truyện thơ "Lời tiễn dặn" của dân tộc Thái, truyện đã bộc lộ rõ nét tâm trạng đau khổ, bất lực, ngậm ngùi của một chàng trai khi tiễn bước người yêu về nhà chồng, và khao khát cùng nhau vượt bao sóng gió để được đoàn tụ bên nhau.

"Tiễn dặn người yêu" (nguyên văn tiếng Thái: Xông chụ xon xao) là một trích đoạn trong truyện thơ đặc sắc, tiêu biểu nhất của dân tộc Thái giữa một kho tàng văn học các dân tộc thiểu số. Truyện thơ là những truyện dài kể bằng thơ, có sự kết hợp ăn ý, hài hòa giữa hai yếu tố tự sự và trữ tình. Một trong hai chủ đề nổi bật của thể loại này là khát vọng tự do yêu đương và hạnh phúc lứa đôi. Và cốt truyện mang chủ đề thường trải qua ba cột mốc như sau: Đôi nam nữ yêu nhau tha thiết - Tình yêu bị ngăn cấm rồi tan vỡ, đau khổ - Tìm mọi cách vượt lên tình cảnh ngang trái để được ở cạnh nhau (bằng cách chết cùng nhau hoặc cùng nhau vượt khó khăn để được bên nhau). Và bài thơ "Lời tiễn dặn" có kết thúc theo cách thứ hai.

Một trong những điều đau khổ nhất trong cuộc đời là không thể cùng sống hạnh phúc với người mình yêu. Đó cũng chính là tâm trạng, nỗi khổ tâm của cô gái trong truyện, được chàng trai cảm nhận với cả tấm lòng. Cô gái bịn rịn, lưu luyến, không muốn xa rời người yêu qua những hành động cụ thể:

"Vừa đi vừa ngoái lại,
Vừa đi vừa ngoái trông,
Chân bước xa lòng càng đau nhớ.
Em tới rừng ớt ngắt lá ớt ngồi chờ,

Tới rừng cà ngắt lá cà ngồi đợi,
Tới rừng lá ngón ngóng trông".

Những hành động "ngoảnh lại, ngoái trông" chẳng phải bộc lộ rõ chúng ta đang chờ đợi một ai đó sao? Đúng vậy nàng đang chờ đợi được gặp mặt chàng trước khi trở thành vợ của một người khác. Kèm theo đó, là một loạt hành động tiếp theo (ngắt lá ớt, ngắt lá cà) mục đích duy nhất chỉ là muốn chờ đợi người yêu. Qua mỗi cánh rừng đều dừng lại để ngắt lá, người con gái muốn níu kéo thời gian dài ra, khát khao muốn được gặp lại người yêu thêm chút nữa. Tất cả những điều đó qua ánh mắt, qua hành động thể hiện rõ tâm trạng đau khổ, nỗi lòng xót xa, quyến luyến không muốn rời xa, kết thúc mối tình tuyệt đẹp của mình.

Thông thường, những người khi yêu nhau thì sẽ có một mối tương thông là thân giao cách cảm. Có lẽ, chàng trai cảm nhận được người yêu đang cần mình, như hai người đã hẹn nhau từ trước, chàng trai đã tới những nơi người yêu mình từng đi qua:

"Anh tới nơi, em bẻ lá xanh em ngồi;
Được nhủ đôi câu, anh mới đành lòng quay lại,
Được dặn đôi lời, anh yêu em mới chịu quay đi".

Lời tiễn dặn nghe sao mà da diết, day dứt quá. Anh cũng như chị, cũng muốn níu dài thêm những giây phút bên nhau nên mới cố tình dặn dò thêm đôi ba câu để được gần chị đôi chút. Ngôn ngữ xưng hô của người Thái nghe sao mà ngọt ngào quá. Anh xưng "anh yêu em ý nói anh yêu của em" và anh cũng gọi chị là "người đẹp anh yêu" ngay từ câu thứ hai của bài thơ, thể hiện tình yêu anh dành cho chị vẫn còn nguyên vẹn, vẫn mặn nồng, sâu sắc dù cho giờ đây chị đã cất bước theo chồng.

Dĩ nhiên khi yêu ai đó ngoài việc muốn được ở bên nhau còn luôn mong muốn lúc nào cũng cảm nhận được có người yêu ở bên để đỡ phải nhung nhớ. Và người Thái cũng thế nên mới có một phong tục như sau:

"Xin hãy cho anh kê vóc mảnh,
Quần quanh vai ủ lấy hương người,
Cho mai sau lửa xác đượm hơi
Một lát bên em thay lời tiễn dặn!"

Theo phong tục hỏa táng của người dân tộc Thái xưa, khi con người chết đi linh hồn muốn siêu thoát cần có hương của người mà mình yêu thương nhất. Vì thế, chàng trai nghĩ rằng không lấy được người mình yêu coi như rằng cả đời này sẽ không có ai yêu, vì vậy trong giây phút này, khi chàng còn gần nàng thì muốn

được quán lấy, gần sát nàng để mong còn lưu luyến hương thơm của người yêu để sau khi chết sẽ không trở thành kẻ cô đơn, lạc lõng.

Ai mà không mong sau khi lấy được người mình yêu thì có thể cùng nhau xây dựng một tổ ấm viên mãn, hạnh phúc bên bạn đời. Thế nhưng, có mấy người đàn ông nào được như anh, vì yêu chị mà tâm lòng vị tha, bao dung của anh đã vượt cả giới hạn thông thường:

"Con nhỏ hãy đưa anh ẵm,
Bé xinh hãy đưa anh bông,
Cho anh bế con dòng, đừng ngưng,
Nựng con rông, con phượng, đừng buồn".

Mắt người yêu đã đành đành này nhìn người yêu có con với một người khác, mà tình yêu của chàng trai đối với cô gái không hề thuyên giảm, thể hiện qua hành động anh bế bông đưa con không phải của mình vô cùng nâng niu, âu yếm và đầy tình thương. Có thể thấy, tất cả những gì liên quan đến chị, thì anh vô cùng trân trọng mà hết lòng yêu thương. Sự vị tha, bao dung ấy là bằng chứng cho tình yêu bền vững, kiên định mặc cho giờ đây cô đã tay bông, tay mang.

Kết thúc phân một, là lời thề nguyện vô cùng chắc chắn với người con gái anh yêu:

"Đôi ta yêu nhau, đợi tới tháng Năm lau nỡ,
Đợi mùa nước đỏ cá về,
Đợi chim tăng ló hót gọi hè.
Không lấy được nhau mùa hạ, ta sẽ lấy nhau mùa đông,
Không lấy được nhau thời trẻ, ta sẽ lấy nhau khi góa bụa về già".

Lời thề nguyện vô cùng chắc chắn thể hiện qua thời gian cụ thể, những hình ảnh vô cùng trữ tình ngọt ngào minh chứng cho tình yêu sắt đá của anh dành cho chị. Qua cách lấy mốc thời gian từ đầu đến cuối năm (mùa xuân đến mùa đông) đó chính là một quãng đời người, cụ thể là cuộc đời của anh ngoài chị ra sẽ không yêu bất cứ ai khác. Tiếp đến là cột mốc từ "thời trẻ đến khi "góa bụa về già". Đối với chàng trai việc đến với nhau không bao giờ là muộn, vì thế nếu tuổi thanh xuân không được ở bên nhau thì khi "đầu bạc rang long" ta sẽ đoàn tụ. Bên cạnh đó, tác giả đã sử dụng nghệ thuật điệp cấu trúc "Không lấy được nhau...ta sẽ lấy nhau" khẳng định sự quyết tâm đến cùng, sẽ tìm mọi cách để được ở bên người anh yêu.

Khi yêu người ta luôn mong muốn có thể khiến cho người yêu luôn hạnh phúc. Thế nhưng chàng trai này đã không thể làm được điều đó. Đó chính là nỗi đau khổ, luôn dằn xé trong tâm tư của chàng trai khi chứng kiến cô gái bị đánh đập, hành hạ

ngay trước mắt, giờ đây anh chỉ còn có thể làm một việc duy nhất là chăm sóc, an ủi bên cô trong giai đoạn cay đắng này:

Dậy đi em, dậy đi em ơi!
Dậy rũ áo kéo bọ,
Dậy phui áo kéo lám!
Đầu bù anh chải cho,
Tóc rối đưa anh búi hộ!
Anh chặt tre về đốt gióng đầu,
Chặt tre dày, anh hun gióng giữa,
Lam ống thuốc này em uống khỏi đau".

Vì muốn một lòng chung thủy son sắt với người yêu, nên có lẽ cô gái đã phản kháng, làm trái với đạo lý của một người con dâu, chỉ để mong bị đuổi, trả về nhà, đoàn tụ với người yêu. Đương nhiên, cô phải trả giá cho những điều đó. Cô bị đánh đập, hành hạ, và bị đối xử như người ở trong nhà. Tất cả những việc cô làm, chàng trai đều hiểu hết, giờ đây trong chàng là một nỗi xót xa, bất lực cùng cực, chỉ còn có thể đứng đằng sau mà vỗ về, an ủi, tận tình chăm sóc sau những trận đòn roi của gia đình chồng.

Không phải chỉ có một mình cô gái đang chiến đấu, đấu tranh để được quay về bên chàng trai, anh muốn nói với cô rằng dù cho có chuyện gì xảy ra thì cô sẽ không một mình, luôn có anh ở bên cô cùng cô vượt qua mọi sóng gió:

"Tơ rối đôi ta cùng gỡ,
Tơ vò ta vuốt lại quay guồng;
Quay lại guồng gỗ tốt cán thuôn,
Về với người ta thương thưở cũ".

Những hình ảnh "tơ rối ta cùng gỡ, tơ vò vuốt lại" là minh chứng cho câu hứa chàng sẽ cùng người yêu đối mặt mọi sóng gió, luôn là chỗ dựa vững chắc cho cô mỗi khi gặp trắc trở.

Sức chịu đựng của con người là có giới hạn, tức nước thì vỡ bờ. Thực tế quá cay đắng, chàng trai quyết tâm muốn phá vỡ mọi quy tắc, giành lại người yêu được thể hiện qua những hình ảnh về cái chết:

"Chết ba năm hình còn treo đó;
Chết thành sông, vực nước uống mát lòng,
Chết thành đất, mọc dây trầu xanh thắm,
Chết thành bèo, ta trôi nổi ao chung,
Chết thành muôi, ta múc xuống cùng bát".

Chết là khi con người ta đã tới bước đường cùng, không thể làm gì được nữa, quá bức xúc với hiện thực cuộc sống. Nhưng cặp đôi này lại không lựa chọn phương án đó mà trái ngược là thái độ quyết tâm sống hạnh phúc, sống mạnh mẽ, cùng nhau phá vỡ rào cản xã hội phong kiến khắt khe để đi đến con đường tình yêu của hai người. Sử dụng hình ảnh cái chết, chỉ để càng khẳng định sức sống mãnh liệt, muốn đoàn tụ bên nhau của hai người.

"Có công mài sắt, có ngày nên kim". Kiên trì mài giũa tình yêu cùng với niềm tin tưởng tuyệt đối sẽ đem đến niềm tin về cái kết có hậu như một câu chuyện cổ tích ngọt ngào:

Đôi ta yêu nhau, tình Lú - Ủa mặn nồng,
Lời đã trao thương không lạc mất;
Như bán trâu ngoài chợ,
Như thu lúa muôn bông.
Lòng ta thương nhau trăm lớp nghìn trùng,
Bền chắc như vàng, như đá.
Yêu nhau, yêu trọn đời gỗ cứng,
Yêu nhau, yêu trọn kiếp đến già,
Ta yêu nhau tàn đời gió, không rung không chuyên,
Người xiêm xui, không ngoảnh không nghe".

Bằng biện pháp tu từ so sánh, tác giả đã khiến cho ta thêm biết được các phong tục, tập quán vô cùng đặc sắc của người Thái, và những câu chuyện tình yêu ngọt ngào của các cặp đôi dân tộc Thái. Sau bao sóng gió, nỗ lực giành lấy hạnh phúc, cuối cùng hai người đã đoàn tụ, được sống bên nhau trọn vẹn. Sức mạnh tình yêu chân chính sẽ khiến cho họ có một kết thúc vô cùng có hậu.

Cái kết của họ chính là niềm tin vào một tình yêu chân chính. Nó có thể khiến những điều tưởng chừng không thể thành có thể. Họ sẽ cùng nhau vượt qua mọi gian nan, biến cố của cuộc đời này để nhận lại những gì xứng đáng nhất. chàng trai thực hiện được đúng lời hứa của mình bằng tất cả lòng yêu thương, sự tin tưởng, ý chí kiên định với tình yêu sắt đá của hai người. Câu chuyện của hai người là một bằng chứng sống của niềm tin vào tình yêu chân chính trong xã hội xưa khắc nghiệt. Thông qua đó, đoạn trích còn phản ánh một hiện thực khắc nghiệt chính là những phong tục, tập quán cổ hủ, lạc hậu khi xưa khiến cho tình yêu chân chính bị ngăn cản, làm cho nhiều mối tình bị tan vỡ vì những định kiến khắt khe và vô lý của xã hội phong kiến miền núi. Đồng thời tác giả bày tỏ tiếng nói, khát vọng được tự do yêu đương, tự quyết định bạn đời, cuộc sống hôn nhân của các cặp đôi người Thái.

